

Mathias Malzieu

“No sóc Peter Pan, però penso com un nen”

◆◆◆◆◆ Josep Lambies

Per a Mathias Malzieu, cada acció quotidiana és una aventura meravellosa. Tant hi fa si canta una cançó sobre monstres i bèsties amb el seu grup de rock, Dyonisos; si mira per l'objectiu d'una càmera Super-8, o si agafa un quadern i un bolígraf per escriure l'esquelet del seu proper llibre. “Jo no sóc Peter Pan, però de vegades penso com un nen”, diu Malzieu, després de saltar una esto-

na sobre un dels sofàs de l'Hotel Hesperia Presidente de la Diagonal. Encara que es defensa perfectament en el camp de la música i que ja ha fet els seus primers tempteigs en el món del cinema, el negoci de la literatura rutlla fi com la seda. Després de les exitoses *L'ombra allargada de l'amor* i *La mecànica del cor*, que ja compten amb més de 350.000 lectors a França, Mondadori publica la seva tercera novel·la, *Metamorfosi al cel*, la història de Tom Hematoma

METAMORFOSIALCEL
MATHIAS MALZIEU
R.H.M.
149 PÀGS.
13,90 €

A PART DE SER UN ÈXIT EDITORIAL, MALZIEU ÉS CANTANT DE ROCK I ARA ULTIMA UNA ADAPTACIÓ FÍLMICA DE LA SEVA NOVEL·LA 'LA MECÀNICA DEL COR', DIRIGIDA PEL CINEASTA LUC BESSON

Cloudman, un home de més de 30 anys que no somia en altra cosa que transformar-se en ocell.

En els últims temps, aquest pèl-roig de Montpeller que sense voler-ho s'apropa sigil·losament a la quarantena s'ha convertit en un referent de la literatura juvenil francesa. I no és que faci gaires concessions a les exigències del màrqueting, ni que lluiti amb dents i ungles per vendre un succedani de *Harry Potter* i cobrar xecs astronòmics. “Jo el que vull és que el lector faci una ganyota de sorpresa cada cop que giri una pàgina –diu l'autor–. A *Metamorfosi al cel* he introduït un invent que m'encanta, el *dreamoscop*, una càmera que filma els somnis i els fantasmes que viuen al cap de les persones. M'agradaria que tothom es mirés el llibre amb la mateixa il·lusió amb què esperaria el revelat del cel·luloide”.

Mathias Malzieu dóna a conèixer una faceta que ja li havíem vist a Michel Gondry, director de vídeos musicals i de pel·lícules com *La ciència del somni* i *Rebobini, sisplau!*. També sembla que consti al cens de l'estranya dimensió on paren cineastes com Tim Burton i Henry Selick. “Quan escric, no puc evitar imaginar els meus personatges en una pantalla –confessa amb cara de nano que mai no ha trencat un plat–. Sempre penso que m'agradaria coneixe'ls, dur-los a berenar i fer-los una pila de preguntes”. Enguany, el seu somni s'està fent realitat. Ell i Luc Besson, que darrerament s'ha prodigat molt en el món de l'animació amb *Arthur i els Minimoys*, estan treballant en una adaptació cinematogràfica de *La mecànica del cor* en *stop motion*. “Els resultats em fan creure en la bruixeria”, etziba, mirant a dreça i esquerra.

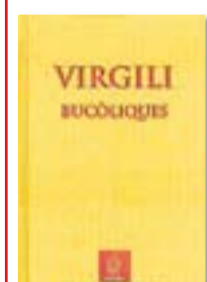
És difícil conèixer Malzieu i no sentir la temptació de convertir-te en el seu còmplice de jocs. Parla amb fascinació de la cabana de Roald Dahl i de la màquina d'escriure de Bukowski, i encara que no explica quines són les seves peculiaritats, assegura que en du unes quantes a la saca. “Tinc l'armari ple de roba i un repertori de pentinats especials per quan canto amb els Dyonisos –afirma amb una timidesa insòlita–. A l'hora d'escriure, també tinc les meves punyetes”. Si ens poséssim a imaginar què fa quan suca la ploma al tinter no acabaríem mai. És evident que cal posar-se en situació per narrar amb tanta fe la història d'un home crescut que comença a minvar i treu plomall fins que pot estendre dues ales d'au. ◆◆

ELS CLÀSSICS

El Virgili bucòlic

JORDI NOPCA

“E”l nom de Virgili, des del moment que s'imposà el triomf de la seva obra, omple quasi dos mil·lennis d'història literària”, recorda el traductor Miquel Dolç a la introducció de les *Bucòliques*. Poc després de la seva mort, l'any 19 aC, apareixeria l'epopeia itàlica per excel·lència, *Eneida*, poema que presentava el destí romà com a definitiu (i que, com tantes altres coses, acabaria sent provisional). En vida, Virgili, nascut a Màntua l'any 70 aC, ja “s'havia assegurat la glòria” amb la publicació de les *Geòrgiques* i les *Bucòliques*. Si les *Geòrgiques* és un poema monumental que pren com a model principal *Treballs i dies*, d'Hesíode, en el cas de *Bucòliques* la font d'inspiració del poeta és Teòcrit de Siracusa. Formada per una desena d'èglogues escrites en hexàmetres, *Bucòliques* glosa i enalteix la vida dels pastors com Melibeu, Coridó, Menalcas, Tirsis i Mopsus, que es troben amb una realitat ideal estroçada per terrabastalls polítics i passions amoroses impossibles de refrenar. *Bucòliques* reprèn els paisatges idíl·lics de novel·les bizantines com *Dafnis i Cloe*, de Longus, i funda el gènere poètic de l'ègloga, que durant el Renaixement seria reprès per poetes com Garcilaso de la Vega i Luis de Góngora i que viuria una petita revifalla i modernització en l'obra d'Alberto Caeiro, un dels heterònims amb què Fernando Pessoa es va multiplicar literàriament. ◆◆

BUCÒLIQUES
VIRGILI
FUNDACIÓ
BERNAT METGE
232 PÀGS.
9,95 € (EL PROPER
DIUMENGE, AMB
L'ARA)

L'APARADOR

JORDI NOPCA

FICCIÓ

El silenci de les vinyes
GISELAPOU
Planeta

Fa gairebé vint anys que Gisela Pou es dedica a escriure guions televisius: *Poblenou*, *El cor de la ciutat* i *Temps de silenci* porten el seu segell. *El silenci de les vinyes*, la seva tercera novel·la, proposa al lector un viatge al bressol del cava –escenari que els seguidors de *Nissaga de poder* recordaran–: la protagonista, Aurora Brucart, ha dedicat la vida a dirigir les vinyes familiars; el dia que se li casa l'hereu comencen els problemes.

NO-FICCIÓ

Reflexions d'un vell centenari
MOISÈS BROGGI
Edicions62

Moisès Broggi, cirurgià centenari, memorialista eficaç i home amb un fort compromís, que els últims anys ha anat augmentant de manera paral·lela al creixement de la seva notorietat pública, dóna a conèixer un recull de reflexions sobre el món actual. Broggi carrega contra el consumisme –diu que “està arruïnant el planeta”–, avisa dels perills que “la ciència sense ànima” avanci i aposta pel nacionalisme constructiu, vinculat a la cultura.

L'home mico del plístocè
ROY LEWIS
Días Contados

FICCIÓ

A l'hora d'escriure la seva primera novel·la, el periodista i editor Roy Lewis (1913-1996) va decidir remuntar-se fins al plístocè per explicar les peripècies del fill del descobridor del foc. A diferència de l'historicisme acartonat de les sagues de Jean M. Auel o la solemnitat de *La recerca del foc*, de Jean-Jacques Annaud, Lewis va optar per escriure una ficció còmica i esvalotada amb subtítol caníbal: *Per què em vaig cruspir el pare*.